

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 280/06-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov *„(prípadne aj odvolacieho a kasačného...)“* v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2006 doručená sťažnosť I. K. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) *„(prípadne aj odvolacieho a kasačného...)“* v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01.

Sťažovateľ uviedol, že ešte pre rokom 2000 Okresné stavebné bytové družstvo v B. (ďalej len „bytové družstvo“) opakovane zverejšňovalo nepravdivé údaje o jeho osobe týkajúce sa toho, že je údajne neplatičom nájomného za byt. Na základe toho 20. júla 2000 podal okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia, aby sa bytové družstvo zdržalo akýchkoľvek zásahov do jeho práv na ochranu osobnosti. Sťažovateľ uviedol, že následne okresný súd uznesením sp. zn. Nc 65/00 z 11. augusta 2000 jeho návrh „*lahkomysel'ne*“ zamietol. Proti tomuto uzneseniu sa 27. augusta 2000 odvolal. Sťažovateľ uviedol, že po podaní odvolania ho okresný súd listom z 31. augusta 2000 vyzval, aby predložil ešte jeden rovnopis odvolania. Podľa vyjadrenia sťažovateľa bolo rozhodnutie okresného súdu zrušené rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 4 Co 372/00 z 27. novembra 2000. Sťažovateľ ďalej uviedol, že 9. januára 2001 podal okresnému súdu „*riadnu žalobu*“, ktorou sa domáhal „*aj satisfakcie za spôsobenú mi nemajetkovú ujmu*“.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol chronologický prehľad úkonov v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01. Okrem iného uviedol, že 31. januára 2001 mu boli doručené výzvy okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby a za návrh na vydanie predbežného opatrenia. Sťažovateľ toho istého dňa na výzvy súdu reagoval s tým, že žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Okresný súd mu však uznesením sp. zn. 1 C 14/01 zo 7. marca 2001 nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 4 Co 231/01 z 31. mája 2001 tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Sťažovateľ zároveň uviedol, že ho veľmi prekvapilo, keď okresný súd uznesením sp. zn. Nc 65/00 z 19. marca 2001 vyhovel jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia a odporcovi prikázal zdržať sa akéhokoľvek zverejšňovania údajov o jeho osobe a platení nájomného.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd uznesením sp. zn. 1 C 14/01 z 25. apríla 2002 mu opäť nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal, pričom poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu. O odvolaní rozhodol odvolací súd, ktorý uznesením z 28. júna 2002 potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Na základe týchto skutočností podal sťažovateľ 8. októbra 2002 dovolanie.

Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že okresný súd uznesením sp. zn. 1 C 14/01 z 13. septembra 2002 zastavil konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Predmetné uznesenie okresného súdu považuje sťažovateľ za „zbytočné a nezmyselné“, pretože podľa jeho názoru o tejto časti žalobného návrhu okresný súd už predtým právoplatne rozhodol. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 4 Co 581/02 z 31. decembra 2002 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Sťažovateľ uviedol, že 3. marca 2003 podal opäť dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 5 Cdo 125/03 tak, že konanie o dovolaní zastavil.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd určil v danej veci termín pojednávania na 30. marec 2004 aj napriek tomu, že nebol zaplatený súdny poplatok, pričom súd zároveň zaslal sťažovateľovi aj vyjadrenie odporcu k jeho žalobe. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd rozhodol vo veci samej 30. marca 2004 tak, že jeho žalobu zamietol. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal sťažovateľ 10. mája 2004 odvolanie. Na základe toho ho okresný súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, na čo sťažovateľ reagoval listom z 3. októbra 2004, v ktorom uviedol, že súdny poplatok z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie nemôže zaplatiť, a preto požiadal o oslobodenie od poplatkovej povinnosti. Sťažovateľ uviedol, že jeho žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku okresný súd vyhovel uznesením z 25. októbra 2004. O podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 30. marca 2004 rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 4 Co 41/05 z 10. novembra 2005 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Sťažovateľ sa domnieva, že okresný súd v namietanom konaní postupoval „*veľmi nepružne, povrchno, nesústredene, nesystematicky, nepremyslene a výdatne zmätkoval*“. V postupe okresného súdu vidí sťažovateľ porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

Aj keď sa sťažovateľ v sťažnosti nezmienil, či postup okresného súdu namietal aj podaním sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu, z príloh k sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ postup okresného súdu namietal podaním generálnych sťažností vo viacerých súdnych sporoch.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu „(prípadne aj odvolacieho a kasačného...)“ v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal „do veci zainteresovaným všeobecným súdom“ konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 tohto zákona návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom (...).

Z obsahu sťažnosti, ale hlavne z listu okresného súdu sp. zn. Spr. 752/06 zo 4. augusta 2006 ústavný súd zistil, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 1 C 14/01 boli vykonané tieto úkony:

Dňa 9. januára 2001 bola okresnému súdu doručená žaloba, ktorou sa sťažovateľ proti odporcovi domáhal ochrany osobnosti, pričom táto žaloba obsahovala aj návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 25. januára 2001 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 31. januára 2001 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 13. februára 2001 okresný súd vyzval sťažovateľa na vyplnenie tlačiva o jeho majetkových pomeroch.

Dňa 22. februára 2001 bolo okresnému súdu doručené vyplnené tlačivo.

Dňa 7. marca 2001 okresný súd uznesením nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 22. marca 2001 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 26. marca 2001 okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Dňa 31. mája 2001 odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu.

Dňa 17. júla 2001 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. júla 2001 okresný súd doručil sťažovateľovi rozhodnutie odvolacieho súdu.

Dňa 5. augusta 2001 sťažovateľ opäť podal žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že je opäť nezamestnaný.

Dňa 22. novembra 2001 okresný súd doručoval tlačivo o preukázaní majetkových pomerov sťažovateľovi.

Dňa 19. decembra 2001 bola zásielka vrátená okresnému súdu ako nedoručená.

Dňa 22. januára 2002 okresný súd opäť doručoval tlačivo sťažovateľovi.

Dňa 1. februára 2002 bolo okresnému súdu doručené sťažovateľom vyplnené tlačivo o preukázaní jeho majetkových pomeroch.

Dňa 18. februára 2002 okresný súd na príslušnom úrade práce zisťoval, či sťažovateľ je vedený v evidencii nezamestnaných.

Dňa 1. marca 2002 bola okresnému súdu doručená odpoveď z úradu práce.

Dňa 25. apríla 2002 okresný súd uznesením nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 9. mája 2002 sťažovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu.

Dňa 10. mája 2002 okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Dňa 28. júna 2002 odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu.

Dňa 12. augusta 2002 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 26. augusta 2002 okresný súd doručil sťažovateľovi uznesenie odvolacieho súdu.

Dňa 13. septembra 2002 okresný súd zastavil konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Dňa 8. októbra 2002 podal sťažovateľ proti rozhodnutiu okresného súdu odvolanie.

Dňa 10. októbra 2002 okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu.

Dňa 31. decembra 2002 odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 12. februára 2003 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 13. februára 2003 okresný súd doručoval sťažovateľovi uznesenie odvolacieho súdu.

Dňa 3. marca 2003 podal sťažovateľ dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Dňa 20. mája 2003 bol sťažovateľ vyzvaný na doplnenie dovolania tak, aby malo zákonné náležitosti.

Dňa 7. októbra 2003 bol spis predložený najvyššiemu súdu po tom, čo sťažovateľ na výzvu súdu nereagoval.

Dňa 30. októbra 2003 najvyšší súd konanie o dovolaní zastavil pre nedostatok podmienky dovolacieho konania.

Dňa 24. novembra 2003 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 26. novembra 2003 bolo uznesenie najvyššieho súdu doručené sťažovateľovi.

Dňa 9. januára 2004 okresný súd doručil odporcovi žalobu na vyjadrenie.

Dňa 30. januára 2004 sa k žalobe vyjadril odporca.

Dňa 5. februára 2004 okresný súd nariadil pojednávanie na 30. marec 2004.

Dňa 29. marca 2004 podal sťažovateľ stanovisko k vyjadreniu odporcu.

Dňa 30. marca 2004 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd žalobu sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ sa aj napriek predvolaniu a bez predchádzajúceho ospravedlnenia nezúčastnil pojednávania.

Dňa 20. apríla 2004 okresný súd vyhotovil a odoslal rozsudok.

Dňa 10. mája 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa.

Dňa 12. mája 2004 okresný súd doručil odvolanie sťažovateľa odporcovi na vyjadrenie.

Dňa 10. júna 2004 okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu.

Dňa 30. augusta 2004 odvolací súd uznesením vrátil okresnému súdu spis ako predčasne predložený, čo zdôvodnil tým, že predtým je potrebné vyzvať sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 7. septembra 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. septembra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 4. októbra 2004 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 25. októbra 2004 okresný súd uznesením priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 27. januára 2005 okresný súd opäť predložil spis odvolaciemu súdu.

Dňa 10. novembra 2005 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 10. januára 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 11. januára 2006 bolo doručené rozhodnutie odvolacieho súdu účastníkom konania.

Dňa 14. februára 2006 okresný súd vyzval odporcu na predloženie listinných dôkazov.

Dňa 25. apríla 2006 okresný súd urgoval odporcu, aby reagoval na výzvu.

Dňa 3. mája 2006 boli okresnému súdu doručené požadované listinné dôkazy.

Dňa 10. mája 2006 okresný súd určil termín pojednávania na 6. jún 2006.

Dňa 5. júna 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, v ktorom sa vyjadril k veci samej a vopred ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 6. júna 2006 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd opäť žalobu sťažovateľa zamietol.

Dňa 22. júna 2006 okresný súd vyhotovil rozhodnutie.

Dňa 28. júna 2006 bolo rozhodnutie okresného súdu odoslané.

Dňa 14. júla 2006 podal sťažovateľ proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

K sťažnosti sťažovateľa sa okresný súd vyjadril prostredníctvom svojho predsedu v liste, v ktorom uviedol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01 nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože jednotlivé úkony okresného súdu „*boli vykonané v primeraných časových lehotách, pričom išlo o úkony pre meritórne rozhodnutie vo veci nevyhnutné a vyvolané tiež postojom sťažovateľa*“. Predseda okresného súdu zároveň uviedol, že za nesprávny postup súdu nemožno považovať ani skutočnosť, že okresný súd uznesením z 25. apríla 2002 opätovne, aj napriek rozhodnutiu zo 7. marca 2001, rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, pretože sťažovateľ v podaní z 5. augusta 2001 uviedol nové skutočnosti týkajúce sa jeho majetkových pomerov.

Predseda okresného súdu zároveň argumentoval, že za nesprávny postup súdu nemožno považovať ani skutočnosť, že súd v prvom rade konal a rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, pretože takýto postup je podľa jeho názoru logický. Aj napriek tomu, že sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok, súd v konaní pokračoval, čo nemalo žiaden vplyv na práva sťažovateľa, ktoré v sťažnosti namietal. Predseda okresného súdu poukázal aj na to, že uznesením okresného súdu z 25. októbra 2004 bolo sťažovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre celé konanie.

Okresný súd sa prostredníctvom svojho predsedu vyjadril aj k dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia vo veci samej. V tejto súvislosti poukázal na to, že odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil aj písomné podanie sťažovateľa okresnému súdu doručené 29. marca 2004, ktoré sa k zákonnej sudkyni dostalo až po skončení pojednávania 30. marca 2004, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Predseda okresného súdu dodal, že tohto pojednávania sa sťažovateľ aj napriek predvolaniu a bez predchádzajúceho ospravedlnenia nezúčastnil. Taktiež poukázal na obdobný postoj sťažovateľa, keď nereagoval na výzvu súdu a neodstránil nedostatky dovolania, čo malo za následok zastavenie dovolacieho konania.

Podľa názoru predsedu okresného súdu v danom konaní nedošlo k zbytočným priet'ahom, o čom svedčí aj skutočnosť, že po tom, čo odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, okresný súd vo veci samej opäť rozhodol v priebehu 5 mesiacov od vrátenia spisu.

V závere vyjadrenia predseda okresného súdu uviedol, že po podaní odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu zo 6. júna 2006 bol spis 3. augusta 2006 predložený odvolaciemu súdu. Zároveň ústavnému súdu navrhol, aby sťažnosť sťažovateľa odmietol.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu „(prípadne aj odvolacieho a kasačného...)“ v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01, predmetom ktorého je žaloba na ochranu osobnosti, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Z tohto právneho názoru vychádzal ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti. Ústavný súd zistil, že predmetom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 1 C 14/01 je žaloba na ochranu osobnosti. Podľa názoru ústavného súdu možno toto konanie považovať za druh súdneho konania, ktoré závažným spôsobom ovplyvňuje spoločenské postavenie jednotlivca. Ide zároveň o konanie, ktoré tvorí štandardnú agendu všeobecných súdov, pričom v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť konkrétne a špecifické okolnosti každého prípadu, s ktorými sa musí súd za účelom náležitého zistenia skutkového stavu pre rozhodnutie vo veci samej vysporiadať.

Ústavný súd konštatuje, že konanie na okresnom súde prebieha síce viac ako 5 a pol roka, ale počas tohto konania okresný súd vykonal celý rad potrebných úkonov, niekoľkokrát rozhodoval o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom sťažovateľ sa stále voči jeho rozhodnutiam odvolal a odvolací súd jeho rozhodnutia potvrdil. V rámci tohto konania okresný súd zastavil konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, pričom o odvolaní sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu rozhodol odvolací súd tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Keďže sťažovateľ nebol spokojný s postupom všeobecných súdov, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o zastavení konania podal dovolanie. Dovolacie konanie však najvyšší súd zastavil z dôvodu nedostatku podmienky konania. Na základe zistených skutočností okresný súd neskôr, a to uznesením z 25. októbra 2004, priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. V konaní o žalobe na ochranu osobnosti okresný súd 30. marca 2004 a 6. júna 2006 meritórne rozhodol. Skoršie rozhodnutie okresného súdu bolo na základe rozhodnutia odvolacieho súdu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu (10. január 2006) okresný súd rozhodol vo veci samej 6. júna 2006, teda v priebehu 5 mesiacov, pričom od 3. augusta 2006 sa spis nachádza na odvolacom súde z dôvodu podaného opravného prostriedku.

Ústavný súd je toho názoru, že dĺžka predmetného súdneho sporu, a to vzhľadom na množstvo vykonaných úkonov okresného súdu (prípadne odvolacieho súdu a dovolacieho súdu) nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Celková dĺžka doterajšieho konania, samozrejme, aj s prihliadnutím na predmet sporu, zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené na okresnom súde (prípadne na odvolacom súde a dovolacom súde) pod sp. zn. 1 C 14/01 bolo už možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi. Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že: „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).“

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto sa návrhom sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2006